Ч. 165. Второк 9 серпня (27 липня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Справи угорскі. — Положенє в Іспанії.

„Deutschböhmische Korresp.“ довідує ся, що в другій половині сего місяця відбудуть ся конференциї в цїли розширеня т. зв. більшости працї. Як в добре обзнакомлених кругах кажуть, має бути до конференциї втягнена передусім моравска ґрупа Чехів. Провідники тої ґрупи мали дати до пізнаня, що їх сторонництво під деякими услівями згодилось би приступити до табору працї. До тих услівий належить обсадженє міністерства рільництва парляментарним послом і обсадженє ческого міністерства членом того сторонництва з поза парляменту. В німецких лїберальних кругах гадають, що перше з тих условий було би уступкою в заміну за приступленє опозицийної ґрупи до табору працї, а такому способови полагодженя парляментарних справ противив ся все рішучо бар. Бінерт.

Лїберальний „Slovenski Narod“ стверджує, що цїла вільнодумна полуднево-славяньска праса однодушно осудила обструкцийну полїтику дра Шустершица. У вступній статї займає ся та часопись також висказами проф. Масарика, стверджуючи, що погляди поступових словіньских як не менше хорватских і сербских полїтиків стоять в повній згоді з поглядами проф. Масарика. Події доказали, що др. Шустершиц використав для особистих цїлий полїтичних культурні словінські жаданя. „Але — кінчить та часопись — хоч дрови Шустершицови удало ся потягнути за собою полудневих Славян, то вскорі возьме справа инший оборот“.

Угорский сойм відбув в суботу послїдне засїданє перед феріями. Президент відчитав письмо палати вельмож в справі проектів законів, ухвалених в тім самім змісті, що в палатї послів. Слїдуюче засїданє сойму відбуде ся аж 27 вересня.

В угорскій палатї вельмож предложила адресова комисия начерк адреси. Він почнпає ся заявою, що надія, висказана Короною з нагоди отвореня нового сойму, найшла щирий відгомін в серцях вельмож. Також палата вельмож числить на забезпеченє мирного розвитку вітчини і скріпленя в усїх напрямах. Дотично банкового питаня думає палата вельмож, що в звязку з полагодженем питаня про ухваленє виплати готівкою буде оно розвязане так, що що успокоїть всї круги економічного житя. В справі питаня про виборчу реформу заявляє адреса, що палата вельмож буде стреміти до сего, щоби питанє про виборчу реформу розвязати з одної сторони відповідно вимогам демократичної засади, яка містить ся в законах з 1848 р., а з другої сторони, щоби она відповідала народній одноцїльности угорскої держави. Дотично войска сподїє ся адреса здїйстненя тих реформ, на які згодила ся Корона ще в 1903 р. Адреса кінчить ся желанєм з нагоди 80-их уродин Монарха, „правдивого батька свого вірного угорского народу і народів другої держави в монархії, якого мудрість і миролюбивість благословить цїлий цивілїзований сьвіт“.

Здасть ся, бан Томасич рішив ся при помочи нових виборів сотворити нове правительственне сторонництво. Кажуть, що хорватска правиця має становити основу нового сторонництва. Також розповідають дальше, що має бути втягнене до него поступове сторонництво. Числять також в правительственних кругах на більше число виступлень з коалїциї, сподїючи ся при помочи сего значного скріпленя в разї нових виборів. Бан війшов вже в порозумінє з міродатними проводирями тих ґруп. Коли би коалїция в послїдній хвили не уступила, то вибори відбули би ся вже з кінцем вересня або з початком жовтня.

Проводир Хорватів в Славонії др. Карло Найман оголосив заяву, в якій каже, що після

---

6)

Чезіна де Фалько.

Римске оповіданє — В. Урбана.

(Дальше).

5.

В короткім часї по тім, мабуть вже в найблизших днях, прийшло, здає ся, межи Чезіною а єї батьком до острих перепалок. Я завдавав собі як найбільшого труду все розвідати, що було потреба для представленя історії Чезіни де Фалько, але то було дуже трудно довідати ся чогось про невзгодини в родинї де Фалько. А все-таки маю надію, що буду міг все розповісти, чого потреба до поясненя фактів.

Чезіна ще того самого дня, коли єї в так лютий спосіб повели на страченє Вінченца Цаппі, вернула до замку в Немі. Не хотїла та й не могла очевидно нічого дальше й знати про римский карнавал, а противно, чула ся на души й тїлї зломана і хотїла конче вступити до монастиря побожних сестер в Сорі. Але Джеральдо де Фалько так обурив ся на то, що єго донька хоче стати черницею, або бодай подавав то за причину, що наставав ще сильнїйше як коли небудь на то, щоби Чезіна сейчас віддавала ся за Клемента Урзіні.

Одної недїлї вернули з Риму і ще того самого дня прийшло, мусить, до перепалки межи Чезіною а єї батьком, бо вже на слїдуючу недїлю назначено весїлє. Джеральдо де Фалько закляв ся на все в сьвітї, що того дня мусить відбути ся весїлє, та й було би відбуло ся, як би між тим не настали були инші події.

Тут треба згадати, що Джеральдо де Фалько посварив ся був з одним сусїдом із за вінї (виноградника), що припирала до самого замку в Немі. Джеральдо де Фалько закидав свому сусїдови, що він потайком посунув граничні каменї, щоби єго обманути. Дивним дивом той сусїд, якийсь Томмасо Мурі, закидав то само Джеральдови де Фалько та й мабуть чи не зовсїм справедливо, бо старий неапольский розбишака, яким преці де Фалько був з самого почину, був, як то кажуть, лисами підшитий і битий на всї боки. Отже щоби в сїй суперечцї, котрої порішенє належало остаточно до князя Вітторія Урзіні, перетягнути князя на свою сторону, старав ся Джеральдо де Фалько віддати доньку за князевого сина і то з такою рішучостию — а то все піби длятого, що не хоче, щоби Чезіна стала черницею — що тота наконець з розпуки вже не знала, що собі дїяти. Лиш одно було для неї певною річию: скорше смерть як тото ненавистне для неї подружє. Та й не таїла ся з тим.

Аж ось стало ся щось, що анї в часах, в яких живемо, анї серед пануючих обставин не могло зробити несподіванки, але що все-таки надало розвоєви справи непредвидженого звороту. Джеральда найшли в середу рано на сам попелець убитого може на яких сто кроків від єго замку.

Переполох на замку в Немі, який викликав сей злочин, був великий, а новий пан, Петро де Фалько, робив що лиш міг, щоби пімстити ся за убийство свого батька. Позаяк труп Джеральда де Фалько лежав недалеко від спорної вінї, то Петро взяв ся був спершу до Томмаса Мурі, але Мурі на своє щастє був якраз тої ночи в Альбано і не міг, бодай особисто, брати участи в нападї. Тепер же міг Петро вибирати між многими особистими ворогами свого батька, яких він мав ще, заким осїв на замку в Немі. Дехто здогадував ся, що се убийство то рід мести крови і так розійшла ся поволи чутка, що Джеральдо де Фалько став ся жертвою родини Вінченца Цаппі. Виступив навіть пастух від рогатої худоби де Фальків, якийсь Попароне, котрий казав, що видів обох братів Вінченца Цаппі, Арнальда і Альда Цаппі, на гостинци межи Ґенцаном а замком Немі а іменно було то в день по смерти Вінченца Цаппі в Римі.

Чезіну тоті страшні події майже поразили. Смерть Вінченца мов би знищила в ній всяку активну дїяльність житя і она не думала більше о нічім, лиш щоби могла закінчити своє житє в тихім монастирі в Сорі. Говорила о тім зі своїм братом в тій надії, що се-

его найглубшого переконаня розрив між сербско-хорватскою коаліцією і баном був би одною з найбільших політичних похибок коаліциі. Він поручає коаліциї і всім патріотам в краю, щоби скупили всі сили і під проводом бана Томасича старали ся о переведенє угодового закона в цілій его чистоті.

З Мадрида доносять, що на погляд президента міністрів Каналеяса теперішний противправительственний рух є радше вислідом карлістичної аґітациї, як аґітациї католиків. Дальше заявив, що коли би в Більбао і Сан Себастіян мало прийти до яких заворушень з нагоди католицкої маніфестациї, то правительство ужиє оружної сили до заведеня ладу і в тій ціли приготовило вже 6000 войска. Коли би знов карлісти наміряли викликати ворохобню, то стане до розпорядимости правительства сейчас 50.000 войска.

Маніфестация католиків, якої дожидано з такою непевностию в Сан Себастіян і в Більбао, не удала ся. З одної сторони провідники католиків супротив заяви правительства, що не допустить до маніфестациї, відкликали єї, а з другої коли неповідомлені про відкликанє маніфестациї товпи католиків все таки явили ся в Сан Себастіян, станули по стороні правительства ліберали. Прийшло між обома сторонами до бійки, котрій зробили конець полиция і жандарми, розігнавши товпи. При тій нагоді арештовано до 200 людий. На тім ціла маніфестация скінчила ся і відтак цілий день панував вже в Сан Себастіян спокій.

Новинки.

Львів, дня 8-го серпня 1910.

Виданє нових листових марок з нагоди 80 роковин уродин Є. Вел. Цісаря. Ц. к. галицка Дирекция почт подає до відомости: В цїли пошанованя 80 роковин уродин Є. В. Цїсаря зарядило ц. к. Міністерство торговлї розпорядженем з дня 15. липня 1910 переходове виданє листових марок теперішного видання від 1 с. до 10 корон в дещо відмінім виданю. Марки сї будуть на горішнім і долїшнім березї продовжені о 4 мм., в середині горішного продовженя буде поміщений рік 1830, а в середині долїшного продовженя рік 1910; місце на право і на ліво від сих чисел виповнять ріжні орнаментациї. Марки сї, пущені в обіг в обмеженій скількости, будуть видані дня 18. серпня 1910: продажа їх буде відбувати ся в тім самім дни і в слїдуючих днях аж до вичерпаня. Марки по 5, 10 і 25 сот. будуть продавати всї уряди почтові, марки по 1, 2, 3, 6, 12, 20, 30, 35, 50 і 60 сот. і 1 кор. будуть продавати уряди ерарияльні а по 2, 5 і 10 кор. буде продавати головний уряд почтовий в осїдку краєвого правительства. Нові марки можна побіч марок теперішного виданя уживати до оплати почтових посилок аж до 31. грудня 1910. Замовленя на збірку марок від 1 сот. до 10 кор. або від 1 с. до 1 кор. приймає Склад продажи почтових значків головного уряду почтового у Відни.

Нагорода для проф. М. Грушевского. Петербурска Академія наук присудила проф. М. Грушевскому нагороду графа Уварова за друге виданє „Очерк исторіи украинского народа". Рецензию на сю книжку поручила Академія проф. Д. Керсакову, котрий высказав ся, що праця заслугує на нагороду. Недавно Академія видала „Отчет о 49 присужденїи „Наград" графа Уварова" а в нїм є рецензия проф. Корсакова на згадану працю М. Грушевского. В тій рецензиї говорить ся в однім місци: „Мова кождого народу не відразу стає мовою книжно-науковою і літературною. Она поволи розвиває ся до такого степеня. Так було і з мовою російскою, що не від разу з простонародної стала мовою спершу Ломоносова, а далї Карамзіна й Пушкина. Така сама будучність і української мови. Мова Котляревского, се вже не мова українських народних пісень, а мова Шевченка безмірно висша від мови Котляревского. Скиньте цензурні заборони з української мови — а она розвине ся в мову літературну і наукову..."

Дрібні вісти. Громаду і двірский обшар Демешківці виділює ся з днем 1. вересня з повіт. суду в Бурштині, а приділює ся до повіт. суду в Болшівцях. — Звістний український писатель М. Коцюбиньский по кількамісячнім побуті на острові Капрі, прийшов до здоровля і з кінцем сего місяця вертає на Україну. — На основі засуду київского окружного суду з дня 10. мая ст. ст. арештовано й перевезено до тюрми для відбуваня кари ред. „Ради" М. Павловского. — Київскі українські часописи: „Рада", „Т. Н. Вістник", „Хата", „Українське бджільництво", „Рідний край", „Молода Україна" та „Село" уладжують на катеринославскій виставі свою вітрину. — На остатнім надзвичайнім засїданю київскої міскої ради розглянено оферти в справі будови школи С. Грушевского та віддано роботу Гіршфельдови за 95 тисяч карбованців.

— Тучі і гради. Велика туча навістила Львів в пятницю по полудни аж двома опадами. Була то буря, якої Львів вже давно не памятає. Около 5-ої год. засунув ся овид тяжкими хмарами, а в кілька минут опісля стало блискати і били громи та полив ся такий дощ, що улицями міста текли ріки, заливаючи низько положені пивниці і сутерини. Все то тревало несповна пів години а відтак випогодило ся і сонічко заблисло знов на небі. По заході сонця зачав знов падати дощ, аж нараз звіяла ся знов буря і около 9 год. стали бити громи, з котрих один вдарив в політехніку. Дощ полив такий, що вода в однїй хвили позаливала всї улиці. Повна болота і намулу вода зачала знов напливати до низько положених льокалів і залила сутеренові помешканя при ул. Шопена і в кількох помешканях при ул. Личаківскій та Пісковій. Декотрі сутеренові помешканя треба було навіть дельожувати, а в кількох місцях сторожа пожарна мусїла випомпувати воду з хат і пивниць.

З Рогатина доносять: В ночи з четверга на пятницю около 11-ої год. навістила

ред змінених обставин єї намір дасть ся тим лекше виконати. По смерти свого батька дістала ся їй в спадщині не лиш досить значна часть майна, але ще й стала своєю власною панею. Ніхто, навіть і єї брат, не мав ніякого права спиняти єї через довший час у виконаню єї наміру. А все-таки брат, єї коли она его питала, став дуже роздразнений і відповідав злїстно, що він на то ніколи не згодить ся. Він не хоче вести процесів з ігуменою із Сори. Спадщина очевидно обходила его більше як его сестра або щось иншого.

Вже слїдуючого дня говорив з нею знов об тім. Чезіна сиділа на своїм бальконі і розглядала ся по околици. Була ціла біло убрана як побожні сестри із Сори. Лиш на делїкатній білій, красній і стрункій шиї мала шнурок дрібних червоних коралів. Петро придивляв ся їй хвилинку, коли зайшов до неї.

— Ти виділа їх обох? — спитав він відтак.

— Кого? — спитала она его.

— Альда і Арнальда Цаппі, братів твого любаса.

— Я їх не виділа. А Вінченцо Цаппі не був моїм любсом, але моїм нареченим! — сказала она роздразнена.

— То покаже ся — відповів їй брат голосно і відгрожуючись. — Тебе виділи ві второк під муром замку з ними обома.

— То неправда!

— Лиш ти могла їм сказати, що тата нема дома і що его в ночи сподївають ся — говорив брат щораз острійше.

Чезіна встала роздразнена. — На щож би я такого звірства допустила ся? — спитала она обурена.

— З мести. Ти й против мене робила змову ізза моєї спадщини, а коли тобі то доси не удало ся, то не твоя в тім вина. Але стережись, Чезіно, все вийде колись на верх!

По сих словах вибіг він з комнати і лишив Чезіну саму.

В два дні опісля заходами брата арештовано Чезіну і відставлено до Риму до вязниці Тордінона. В акті обжалованя посуджувано єї о поміч до убийства рідного батька і о загрожуванє єї братови.

Жиємо в страшних часах. Майже що дня діють ся найпоганїйші злочини а лиш рідко удає ся віддати виновника караючій руці справедливости. Тим то й поясняє ся, що судиї мусїли поступати з безвзглядною строгостию. Та й становище Чезіни перед єї судиями було трудне, як то показує ся з тих актів процесу, які доси збереглись ся.

Процес тягнув ся довший час а сьвідки суперечили одні другим. Чезіна де Фалько, котра сперше держала ся хоробро і мимо недної муки божила ся, що не виновата в тім злочині, о який єї посуджувано, не тратила довгий час надії, а єї оборонець, адвокат де Сімоне, дуже зручно звалював вину на Петра. Бо коли Петро казав, що Чезіна із захланности хотіла на нім допустити ся злочину, щоби дістати его спадщину, то адвокат обернув то против него і доказував, що то він викликав цілий процес, щоби позбути ся невигідної для него спадкоємниці. Судиї були очевидно в прикрім положеню. Став ся злочин. Убито чоловіка і нарід домагав ся спокутованя. Отже взяли ся до звичайного в таких случаях способу, щоби викрити правду, до тортурів.

Дня 14. липня 1588 повели делікатну, молоду дівчину до підземних пивниць вязниці, де Чезіна вже дрожала і кричала, скоро лиш побачила замащені кровю попередних жертв знаряди, якими тут виконувано справедливість. Люті, без серця, на пів звірята не люди, найманити вхопили єї і наложили їй насамперед іспаньскі підвязки, котрі стягали щораз сильнїйше так, що она небавком з болю вже не чула, що єї судия питав. Відтак поступали дальше — *)

(Конець буде).

*) Мушу тут знов дещо пропустити. Середновічний писатель подав таке множество подробиць тодїшного поступованя судового, котре під панованєм тортурів зовсїм було одичіло, що через то викликує не так сочувство, як радше розбуджує гидь і страх, бо то поступованє було так страшно люте, аж волосє на голові стає. Досить буде сказати, що Чезіну остаточно повісили за волосє і она висячи так у воздусї призвала ся до всего, о що єї судия питав ся. Правда, що она пізнїйше все то відкликала, що зізнала змушена до того тортурами, але через то вже не могла спонукати відкликанє вироку, засуджуючого єї на кару смерти за поміч давану до убитя вітця. Єї засудили на страченє на кавалеті. Назва „кавалето" (cavalleto — коник) пішла з того, що засудженого саджали на ковбан як на коня, схиляли на перед мов коневи на шию і так его привязавши, відрубували ему мечем голову. *(Примітка автора.)* — Тут мусимо ще додати, що т. зв. іспаньскі підвязки (видумані в Іспанії) були то зелїзні обручі, котрі накладано виновникам на ноги і стягано шрубами так, що тортуровані від страшного болю готові були признати ся до всего, щоби їх лиш не мучено. Хто видержав сї муки і не признав ся до нічого, того мучено на инший ще страшнїйший і лютїйший спосіб.

наше місто страшна туча з громами. Громи били один за другим, а небавком ясна луна осьвітила місто і затрівожила ще більше перепуджених жителів. То горіли будинки господарскі коло кляштора. Грім вдарив в комин хати одного з господарів і зачала горіти хата а від неї займили ся і сусїдні будинки другого господаря. Згоріло крім одної хати і кількох будинків ще кількадесять кіп збіжа та кілька штук худоби і безрог. На поміч горіючим надбігли вояки від кінної артилерії, котра случайно відбувала тут свої вправи і завдяки їм не прийшло до більшої шкоди.

Страшна туча навістила дня 4 с. м. місто Коломию. Буря, громи, град і хмаролом сполучили ся в одну страшну катастрофу. Дощ лив таки струями, а град величини волоского оріха вибивав шиби у вікнах та робив величезну шкоду. Як сильний був вихор, можна зміркувати з того, що з касарні 24 п. піхоти напроти міского парку зірвало бляшану кришу, а так само зірвав кришу з дому купця Лейби Барона. Движимі виставн фотографічні пп. Кіблєра і Ельбля зовсім знищило. Громи вдарили в трох місцях і викликали пожежу, котру однак удало ся сторожі пожарній злокалізувати. Низше положені части міста вода зовсім була залила, а коло міскої каси ощадности досягала майже до колїн.

Характеристичне то, що ся страшна туча навістила лиш одну часть міста, східну, підчас коли в других частях падав ледви слабий дощ. Деревляні доми знищило майже зовсім а богато з біднїйших жителів позістало майже без стріхи. В міскім городї поломило богато дерев і завалило ними всї стежки і дороги а птацтва згинуло тілько, що на другий день вивозили тачками. Так само поломило та повивертало дерева при дорозї і стовпи телеграфічні. На німецкій кольонії Маріягільф запалив грім стирту збіжа, котра згоріла до тла. На другий день в пятницю треба було через цілий день робити порядок в місті, усуваючи поломані та повириванї дерева і уставляючи назад телеграфічні стовпи.

В пятницю вечером около пів до 10-ої год. навістила страшна туча з градом зборівский повіт і часть тернопільского. Найбільше потерпіли села Кокутківці і Нестерівці. Град вибив все, що ще було в поли, а вода позамулювала. Майже ціле село Нестерівці стануло під водою, а кілька хат завалило ся. Люди ратували ся через цілу ніч і виносили з хат всю знадобу, але мимо того вода їм богато річий забрала. У Висипівцях вода в ставі прірвала греблю і став сплив чотирома прірвами. Сплило також богато риб. Комунікация межи Висипівцями а Черниховом прірвана. З гостинця, який будують межи Глубічком а Кокутківцями, вода забрала на просторі яких сто метрів будівельний материял і рознесла єго без слїду.

— Про арештоване Кріпена, котрий, як вже звістно, признав ся, що убив жінку в сварцї з нею, подають тепер заграничні ґазети цікаві подробиції, з котрих наводимо тут деякі важнїйші. Коли капітан корабля „Montrose“, Кендель, звернув увагу на пасажира Робінзона, ріжні обставини вказували недвозначно, що в єго особі крие ся др. Кріпен а єго син се женщина і то міс Le Neve. Вичитавши в часописи, що др. Кріпен має штучні зуби, оповів мнимому Робінзонови веселу анекдоту і коли той засьміяв ся, побачив, що у него також штучні зуби. А вже поведенє Робінзона з мнимим сином було аж надто дивним. Молодий Робінзон стискав крадьком батькови сильно руку і глядів єму любязно в очи. Взагалі в очах мнимого хлопця пробивала ся безмежна любов і здавало ся, що він находить ся під гіпнотичним впливом сего чоловіка. Рівночасно мнимий батько відносив ся до хлопця з надзвичайною чемностию; при обідї віддавав єму половину своїх присмаків, услугував єму та не опускав єго анї на крок підчас проходів на покладї. Раз капітан Кендель кликнув за ним несподївано: „Пане Робінзон!“ Сей, забувши хвилево на свою ролю, не відозвав ся, аж єго товаришка звернула на те єго увагу. Зате мнимий Робінзон споглядав дуже трівожно на бездротний телеграфічний апарат Маркопія і кождий єго шелест притягав сильно єго увагу. Раз побачив він в руках одної пані француску ґазету а в нїй статю з впадаючим в очи заголовком „Льондоньский злочин. Цікавий здогад льондоньскої поліциї“. На вид тих слів у Кріпена затремтіло конвульсийно лице. Ледви міг над собою запанувати. Також міс Le Neve проявляла великий неспокій. В послїдних днях стратила апетит і була незвичайно бліда. В пятницю рано зімліла і з тої пори не виходила з каюти. В неділю рано, коли корабель доплавав до пристанї, Кріпен вдивляв ся в берег трівожно, просто волосє ставало єму дубом. Около 8 год. рано корабель заплив до пристани Father Point на острові Rimouski. Тодї до уряду в пристани наспіла така телеґрама: „Кріпен при снїданю. Інструкциї виконано дословно. Le Neve не виходить з каюти“.

Остаточно до корабля підплив човен, на котрім крім урядників акцизових був ще інспектор льондоньскої поліциї Dew, шеф канадийскої поліциї Macharthy і двох канадийских детективів, всї перебрані за пільотів. Се велике число пільотів звернуло увагу Кріпена і він спитав корабельного лїкаря, що се має значити. Лїкар відповів, що з причини мраки вїзд небезпечний і тому мабуть прийшло аж трох пільотів. Кріпен успокоїв ся. Коли Dew і канадийскі поліцияпти вступили на поклад, не звертали нібито уваги на присутних. Dew ішов скоро коло Кріпена і одного погляду було єму досить, щоби пізнати в Робінзонї свого знакомого з Льондону. Минувши єго, звернув ся нагло і вхопивши Кріпена сильно за руки, скрутив їх в зад, мовлячи: „Пане Кріпен, ви арештовані“. Кріпен зблїд, затремтів цілим тілом і не відповів нїчого. Рівночасно оден з канадийских аґентів зійшов до каюти, де була міс Le Neve. Коли отворив двері, Le Neve зблїдла і так захитала ся, що мусів єї піддержати. Ноги тремтіли під нею. „Міс Le Neve — сказав аґент — ви арештовані!“ Le Neve зімліла і треба було кликати лїкаря, щоби привернув єї до сьвідомости.

Арештованих відставлено відтак під сильною ескортою до уряду в Квебеку. Тут признав ся Робінзон, що єсть дром Кріпеном з Льондону а той єго нібито син се міс Le Neve. Перечив однак, мовби убив жінку і казав, що она виїхала до Америки і там померла. Міс Le Neve перебрав за хлопця тому, щоби увільнити єї від напастованя мужчин на кораблі. Хотів з нею в Америцї оженити ся. Також міс Le Neve зізнала, що любить дра Кріпена, котрий мав на неї необмежений вплив, і була певна, що єго жінка померла в Америцї. По арештованю міс Le Neve убрала ся назад в жіночу одїж. Обоїх відставлять в найблизшім часї до Англії. Капітан Кендель дістане за відкритє Кріпена нагороду в квоті 6000 К.

— Отроєнє грибами. З Тернополя доносять: До шпиталю в Тернополи привезено перед кількома днями з Кутковець четверо людий, а то: Анну Підгорецку лїт 30, Марию Підгорецку лїт 7, Гринька Запоточного лїт 40 і Василя Запоточного, котрі затроїли ся їдовитими грибами, а опісля серед страшних мук померли в шпитали.

Телеґрами.

Льондон 8 серпня. До одної з тутешних ґазет доносять з Декану: З документів сконфіскованих підчас недавних арештовань в Калькуті і у середній Бенґалії, показало ся, що єсть широко розгалужений заговір в цїли підкопаня англійского панованя.

Софія 8 серпня. До Кістендїла прибуло 70 втікачів з Каза Іштіп, де власти зачали розоброювати населенє. Инші малі ґрупи втікачів мають ще надійти.

Каір 8. серпня. Поета Ґаярі засуджено заочно на рік вязниці за виданє томика революцийних поезий. Один із співобжалованих дістав 3 місяці вязниці, двом иншим дано лиш остереженє.

Букарешт 8 серпня. Близько стациї Кампіяна наїхали на себе два поїзди нафтові. Одна особа згинула, 12 єсть ранених.

Константинополь 8. серпня. Міністерство іісповідань відмовило принятя ноти екуменьского патріярха в справі скликаня народних зборів, заявляючи, що правительство не призволить на скликанє зборів.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·15.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руской лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).